

Zapsat si termíny výletů a pak stát frontu na učitele. „Středověké“ třídní schůzky v době GDPR ztrácí smysl

14.5.2025 - Markéta Hronová | EDUin

„Mám syna ve čtvrtém ročníku. Třídní schůzky máme dvakrát do roka. Paní učitelka obvykle přečte plány na následující půlrok, řekne, kam se pojede na výlet a kolik to bude stát. Stejně informace následně pošle e-mailem,“ říká Michaela Svobodová z Prahy s tím, že taková setkání jsou podle ní zbytečná.

Učitelé kvůli ochraně osobních údajů obvykle před skupinou rodičů nesdělují, komu hrozí špatné známky, kdo má problémy s chováním nebo někomu ubližuje. „Řešit citlivé věci o jednotlivých žácích přede všemi je podle mě špatně nejen kvůli GDPR, ale i pedagogicky,“ dodává předsedkyně Učitelské platformy a ředitelka vznikající školy Pod Beckovem Petra Mazancová. Jenže pak se učitelé často omezují na obecné informace jako „řada dětí zapomíná psát tečku nad i“ nebo se anonymně řeší, kdo komu ubližuje.

Takový model třídních schůzek považuje programový ředitel vzdělávací organizace EDUin Miroslav Hřebecký za středověký a dávno přežitý. Fronty na učitele pak hodnotí jako „nedůstojné a neefektivní“. „Rodiče by měli tlačit na to, aby třídní schůzky vypadaly jinak,“ míní.

Odborníci nejvíce doporučují tripartitní třídní schůzky – tedy takové, kdy se sejde samostatně učitel, rodič i žák a společně třeba 15 minut debatují nad tím, na co se zaměřit, co dítěti jde a co ne. Ideálně by mělo mluvit hlavně dítě, tím také přebírá větší zodpovědnost za své vzdělávání. „Každý žák má své portfolio, kde má napsané cíle a pokroky. V dnešní době je potřeba mnohem více diskutovat nad vztahy ve třídě, o osobnostním rozvoji,“ vysvětluje ředitel Základní školy Tatenice Martin Joza. Na tento typ schůzek přešli v loňském školním roce a jsou s ním spokojeni.

V dnešní době využívá naprostá většina škol informační systémy, kam má rodič přístup a známky vidí prakticky okamžitě poté, co je tam učitel zapíše. Přes tyto systémy se také rodiče mohou individuálně zapisovat ke konzultacím. „Učitelé se těchto schůzek ze začátku báli, ale i když přinášejí více práce, vidí v nich přínosy. A zvykli si i rodiče, máme velmi vysokou účast,“ popisuje ředitel Joza.

Osobní schůzky mohou také předejít případům, kdy obvykle rodič problémového žáka na hromadné schůzky nedorazil, aby se vyhnul ostudě před ostatními. Nejčastějším důvodem pro absenci na schůzkách je však podle zakladatele rezervačního systému pro školy Reservando Pavla Ivona právě jejich časová náročnost.

Jakýsi hybridní model udržuje už 15 let soukromé Gymnázium Jana Palacha v centru Prahy. Rodiče mají nejdříve možnost domluvit si krátkou schůzku s konkrétním učitelem na konzultacích, pak je prostor pro spíše společenské setkání ve třídách a někdy přichází i pokračování. „Stalo se u nás tak trochu tradicí, že se rodiče někdy i s třídním učitelem přesouvají do některé z blízkých restaurací a mají možnost vše probrat ještě neformálně,“ popisuje ředitel gymnázia Michal Musil. Obecně sází na co největší transparentnost. Rodiče se o prospěchu i akcích školy snaží informovat průběžně, dokonce rozesílají newsletter.

Úplně rezignovat na společné setkávání by však škola podle Mazancové neměla, protože plní i komunitní roli. Varuje před omezením se na online kontakt. „Rodiče potřebují znát učitele, se kterým

jeho dítě tráví velkou část dne. Zlepšuje to komunikaci i vzájemné pochopení," vysvětluje. Hřebecký zdůrazňuje také potřebu komunikace školy jako celku s rodiči. Za dobrý způsob považuje třeba společné setkávání na akcích, jako je karneval nebo zahradní slavnost.

Text vyšel na webu Hospodářských novin 2. dubna.

<https://www.eduin.cz/clanky/zapsat-si-termíny-výletu-a-pak-stat-frontu-na-ucitele-stredoveke-tridni-sc-huzky-v-dobe-gdpr-ztraci-smysl>